ปัจจัยทำนายความสำเร็จของการเฝ้าระวังป้องกันยาเสพติด ในบ้านพักกำลังพลกองทัพบก

Predictive factors of the success of monitoring and preventing addictive substance use in the army community

อรวรรณ จุลวงษ์* ปราณี อ่อนศรี อภิญญา อินทรรัตน์
Orawan Julawong*, Pranee Onsri, Apinya Indhraratana
วิทยาลัยพยาบาลกองทัพบก ราชเทวี กรุงเทพฯ ประเทศไทย 10400
The Royal Thai Army Nursing College, Ratchathewi, Bangkok, Thailand 10400

บทคัดย่อ

การวิจัยเชิงพรรณนานี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยทำนายความสำเร็จของการเฝ้าระวังป้องกันยาเสพติดในบ้านพักกำลังพลกองทัพบก กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 150 คน เลือกกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่ายเครื่องมือที่ใช้คือแบบสอบถาม ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหายาเสพติดและความสำเร็จในการเฝ้าระวังป้องกันยาเสพติด ตามกรอบแนวคิดแบบจำลอง PRECEDE - PROCEED การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ โดยการหาความตรงของเนื้อหา และหาค่าความเชื่อมั่นโดยวิธีของครอนบราคได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ0.86 และ 0.89การวิเคราะห์ข้อมูลโดยสถิติเชิงบรรยายและการวิเคราะห์ถดถอยพหุ

ผลการวิจัยพบว่าปัจจัยภายใน ปัจจัยภายนอก และปัจจัยสนับสนุนที่เกี่ยวข้องกับปัญหายาเสพติด คะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ ครอบครัวที่อบอุ่นจะเป็นเกราะป้องกันปัญหายาเสพติด ($\bar{X}$ = 4.82, S.D. = 0.45) ชุมชนบ้านพักมีการลงโทษอย่างเฉียบขาดต่อผู้ที่เสพสารเสพติด ($\bar{X}$ = 3.77, S.D. = 1.05) และในชุมชนมีแหล่งพักผ่อนหย่อนใจ / ลานกีฬา ($\bar{X}$ = 3.99, S.D. = 0.79) ตามลำดับ ส่วนความสำเร็จในการเฝ้าระวังป้องกันยาเสพติดในชุมชนบ้านพักที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ทุกคนในชุมชนบ้านพักมีส่วนร่วมในการสอดส่องดูแลเฝ้าระวังป้องกันปัญหายาเสพติดในชุมชน ($\bar{X}$ = 4.17, S.D. = 0.78) การวิเคราะห์ตัวแปรทำนายความสำเร็จในการเฝ้าระวังป้องกันยาเสพติดในชุมชนบ้านพัก พบว่าตัวแปรปัจจัยภายนอก (r = .692, p<.01) และ ปัจจัยภายใน (r = .238, p<.01) สามารถทำนายความสำเร็จในการเฝ้าระวังป้องกันยาเสพติดในชุมชนบ้านพัก โดยมีประสิทธิภาพการทำนาย ร้อยละ 50.7 (Adjusted R2 = .507, F = 10.772, p<.01 ผลการวิจัยสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการการสร้างรูปแบบการเฝ้าระวังป้องกันยาเสพติดแบบมีส่วนร่วมในบ้านพักกำลังพลกองทัพบกโดยที่ผู้ที่อาศัยในชุมชนมีส่วนร่วม

คำสำคัญ : ความสำเร็จของการเฝ้าระวังป้องกันยาเสพติด, บ้านพักกำลังพลกองทัพบก

Abstract

This descriptive research was aimed to study the predictive factors of the success in monitoring and preventing addictive substance use in the army community. The samples composed of 150 residents of an army personnel housing community in Bangkok by using simple random sampling method. The research instruments were the questionnaires which included associated factors of addictive substance use problems based on PRECEDE-PROCEED model, and the success of monitoring and preventing addictive substance use, which were tested for content validity and reliability, the Cronbach's alpha were 0.86, and 0.89. Data analysis were conducted by using descriptive statistics, and multiple regression.

ผู้แต่งหลัก (Corresponding Author): *E-mail: orawan3@yahoo.com

178-186 AW-□□□

The results revealed that the highest mean scores of the internal factors, external factors, and supporting factors related to addictive substance use were; good relationship among family members ($\bar{X}$ = 4.82, S.D. = 0.45), the strict punishment regulations for substance use of the community ($\bar{X}$ = 3.77, S.D. = 1.05), and the availability of recreational place such as sport play ground in the community ($\bar{X}$ = 3.99, S.D.=0.79) respectively, while the highest mean score of the success in monitoring and preventing addictive substance use was the community participating in monitoring and preventing addictive substance use ($\bar{X}$ = 4.17, S.D. = 0.78). The external factors (r = .692, p<.01) and the internal factors (r = .238, p<.01) can predict the success in monitoring and preventing addictive substance use in the army community with prediction's efficiency of 50.7 percents (Adjusted R2 = .507, F = 10.772, p<.01). The results can be useful to develop the participation of people in monitoring and preventing addictive substance use model for the army community.

Keywords : success in monitoring and preventing addictive substance use, army community

บทนำ

ปัญหายาเสพติดในปัจจุบันเป็นปัญหาสำคัญที่นานาประเทศทั่วโลกให้ความสำคัญ ยาเสพติดส่งผลต่อมนุษย์ในหลายด้าน ผู้ติดยาเสพติดถูกผลักดันให้เข้ารับการบำบัดเป็นผู้ป่วยที่ต้องได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สังคม และจิตวิญญาณ หากสังคมใดมียาเสพติดเข้ามาแพร่ระบาดมากสังคมนั้นก็จะเต็มไปด้วยประชาชนที่ด้อยคุณภาพ มีผลกระทบต่อการพัฒนาประเทศ ทั้งด้านเศรษฐกิจสังคม การเมืองการปกครอง และวัฒนธรรม เป็นภัยต่อความมั่นคงของประเทศ สำหรับผลกระทบจากปัญหายาเสพติดจากการติดตามการดำเนินการตามยุทธศาสตร์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดปี 2556[1] และจากการสำรวจความต้องการของประชาชนในปี 2556 ของสำนักงานสถิติแห่งชาติพบว่าประชาชนร้อยละ 34.2 ระบุว่าหมู่บ้าน/ชุมชนได้รับความเดือดร้อนจากปัญหายาเสพติดมากที่สุดซึ่งผลการสำรวจที่ได้ ค่อนข้างสอดคล้องกับการติดตามการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดปี 2556 ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒพบว่า ปัญหาที่สร้างความเดือนร้อนให้แก่คนในชุมชนหรือหมู่บ้านมากที่สุดได้แก่ ปัญหาการมั่วสุมของกลุ่มวัยรุ่นมากถึงร้อยละ 42.3 รองลงมาคือปัญหายาเสพติดร้อยละ 35.9 และปัญหาเศรษฐกิจร้อยละ 27.2 นอกจากนี้ยังมีผู้เกี่ยวข้องกับยาเสพติดแล้วไปก่ออาชญากรรมต่าง ๆ ในปี 2556 มีถึง 127,481 คนคิดเป็นร้อยละ 18 โดย 5 อันดับแรกของผู้กระทำความผิดคดียาเสพติดแล้วไปก่ออาชญากรรมอื่น ๆ ได้แก่ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ไม่ว่าจะเป็นการจี้ปล้นวิ่งราวร้อยละ 29.5 การทำร้ายร่างกายร้อยละ 17.64 การพนันร้อยละ 14.49 พ.ร.บ.อาวุธปืนร้อยละ 10.21 และ พ.ร.บ.จราจรร้อยละ 9.79[2]

ชุมชนบ้านพักกำลังพลกองทัพบก เป็นชุมชนบ้านพักของทหารที่อาจจัดได้ว่าเป็นพื้นที่เสี่ยงด้วย เนื่องจากเป็นชุมชนขนาดใหญ่ มีผู้อาศัยจากหลายสังกัดจำนวนมาก การผ่านเข้าออกชุมชนเป็นไปอย่างเสรี และจากการที่ผู้อาศัยเคยพบเห็นคนแปลกหน้าเข้ามาในชุมชนยามวิกาล และจากการสอบถามนำร่องนั้น ผู้อาศัยรู้สึกกลัว ไม่อยากเข้าไปยุ่งกับปัญหายาเสพติดถึงแม้ว่าจะพบเห็นพฤติกรรมเสี่ยงเกรงว่าตนจะได้รับอันตราย การพัฒนารูปแบบการเฝ้าระวังและป้องกัน จึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับชุมชนบ้านพักเพื่อให้เป็นเขตปลอดยาเสพติดอย่างสิ้นเชิง[3]

การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับดำเนินงานป้องกันปัญหายาเสพติดที่ผ่านมาพบว่า ความสำเร็จของการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในชุมชนต้องอาศัยการมีส่วนร่วมของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่าย เช่น การกระตุ้นให้คนในชุมชนตระหนักถึงความสำคัญของปัญหาและแสวงหาทางออกร่วมกัน ความร่วมมือและการบริหารจัดการในชุมชนที่เอื้อต่อการป้องกันปัญหายาเสพติด ตลอดจนการได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง[4] กลไกที่สำคัญในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดเพื่อให้เกิดความยั่งยืนนั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องได้รับความร่วมมือจากภาคีทุกภาคส่วนโดยอาศัยกลไกของชุมชนหรือสังคม เป็นองค์ประกอบสำคัญในการขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหายาเสพติดโดยบูรณาการดำเนินงานทุกภาคส่วน[5, 6] ปัจจัยหรือสภาวะเงื่อนไขสู่ความสำเร็จในการแก้ไขปัญหายาเสพติด

178-186 AW-□□□

มีทั้งปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก ในด้านปัจจัยหรือเงื่อนไขภายในชุมชน ได้แก่ ผู้นำชุมชน การมีส่วนร่วมของคนในชุมชน การบริหารจัดการทรัพยากรในชุมชนมาใช้ในการดำเนินงาน[4] ปัจจัยการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติด การฝึกอบรมด้านยาเสพติด ความคิดเห็นเกี่ยวกับยาเสพติด ความตระหนักต่อปัญหายาเสพติดและ ความศรัทธาต่อผู้นำชุมชน[7] ส่วนปัจจัยหรือเงื่อนไขภายนอกชุมชน เช่น นโยบายปราบปรามยาเสพติด[7] และการสนับสนุนขององค์กรภาคีเครือข่ายในด้านต่างๆ ที่ชุมชนไม่สามารถดำเนินการได้เอง[4]

ปราณี อ่อนศรี และ อรวรรณ จุลวงษ์[3] ทำการวิจัยแบบผสานวิธีเพื่อพัฒนารูปแบบการเฝ้าระวังและติดตามปัญหายาเสพติดในชุมชนบ้านพักกำลังพลของกองทัพบก กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้อาศัยในชุมชนบ้านพักทหารแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร จำนวน 279 คน ในการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณใช้แบบสอบถาม ส่วนการวิจัยเชิงคุณภาพ ศึกษาในเชิงลึกเกี่ยวกับ สภาพปัญหายาเสพติดในชุมชน สาเหตุและปัจจัยเสี่ยง ผลกระทบต่อชุมชน ปัญหาและอุปสรรค มาตรการเฝ้าระวังป้องกันโดยการจัดสนทนากลุ่มผู้อาศัยในชุมชนรวมทั้งหมด 3 กลุ่ม ๆ ละ 6 - 8 คน และนำข้อมูลข้อมูลเชิงคุณภาพที่ได้มาวิเคราะห์ตามระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณและข้อมูลเชิงคุณภาพ สามารถสร้างรูปแบบการเฝ้าระวังและติดตามปัญหายาเสพติดในชุมชนบ้านพัก เป็นรายด้าน ได้แก่ (1) ด้านการเฝ้าระวัง ป้องปราม (2) ด้านการป้องกันการเสพยาเสพติดของกำลังพลและครอบครัว และ (3) ด้านการบำบัดซึ่งในรูปแบบดังกล่าว ได้พบหลายปัจจัยที่มีผลต่อการเฝ้าระวังและติดตามปัญหายาเสพติด ได้แก่ (1) ปัจจัยภายใน เช่น ความตระหนักของคนในชุมชน สัมพันธภาพระหว่างคนในครอบครัว สัมพันธภาพระหว่างผู้พักอาศัยในชุมชน (2) ปัจจัยภายนอก เช่น ระบบและขั้นตอนการรักษาความปลอดภัย การตรวจสอบอย่างต่อเนื่อง มาตรการดำเนินการกับผู้เสพและผู้ขาย รวมถึงนโยบายการให้การสนับสนุนจากผู้บังคับบัญชา และ (3) ปัจจัยสนับสนุน เช่น การพัฒนาสิ่งแวดล้อมในทางสร้างเสริมสุขภาพ สถานที่ออกกำลังกาย พักผ่อนหย่อนใจ การเสริมสร้างรายได้ ลดรายจ่ายให้แก่กำลังพลและครอบครัว ซึ่งปัจจัยที่พบดังกล่าวมีความสอดคล้องงานวิจัยอื่น ๆ ที่ศึกษาปัจจัยที่/เงื่อนไขที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการดำเนินงานป้องกันยาเสพติดในชุมชนพลเรือน[4-7] ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการศึกษาว่าปัจจัยดังกล่าวสามารถทำนายความสำเร็จในการเฝ้าระวังป้องกันยาเสพติดในชุมชนบ้านพักกำลังพลกองทัพบกหรือไม่ เพื่อนำผลที่ได้รับไปเป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบการเฝ้าระวังป้องกันยาเสพติดในชุมชนทหารให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด และสามารถขยายผลไปยังชุมชนอื่น ๆ อันจะเป็นประโยชน์ต่อประชาชนและประเทศชาติโดยรวมต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาถึงปัจจัยภายใน ปัจจัยภายนอก และปัจจัยสนับสนุนต่อปัญหายาเสพติดในชุมชนบ้านพักกำลังพลของกองทัพบก
2. เพื่อศึกษาความสำเร็จของการเฝ้าระวังป้องกันยาเสพติดตามการรับรู้ของผู้ที่อาศัยในชุมชนบ้านพักกำลังพลของกองทัพบก
3. เพื่อศึกษาอิทธิพลของปัจจัยภายใน ปัจจัยภายนอก และปัจจัยสนับสนุนต่อความสำเร็จของการเฝ้าระวังป้องกันยาเสพติดตามการรับรู้ของผู้ที่อาศัยในชุมชนบ้านพักกำลังพลของกองทัพบก

กรอบแนวคิดของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้กรอบแนวคิดแบบจำลอง PRECEDE-PROCEED[8] เป็นแนวทางในการวิเคราะห์สาเหตุปัจจัย และพัฒนาแนวทางแก้ไขปัญหารวมถึงการประเมินผลการแก้ปัญหายาเสพติดในชุมชนบ้านพักกำลังพลกองทัพบก ซึ่งแบบจำลองนี้เน้นการศึกษาถึงสาเหตุและปัจจัยต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยรอบข้าง และสิ่งสนับสนุนอื่น ๆ ที่มีผลปัญหายาเสพติด วิเคราะห์จัดหมวดหมู่ของสาเหตุปัจจัย การพัฒนาวางแผนแก้ไขปัญหาเป็นรูปแบบ (Model) ของการเฝ้าระวังป้องกันปัญหายาเสพติด และประเมินความสำเร็จของการแก้ปัญหา ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาปัจจัยทำนายประสิทธิผลของรูปแบบการเฝ้าระวังป้องกันปัญหายาเสพติดต่อการรับรู้ความสำเร็จในการเฝ้าระวังและติดตามปัญหายาเสพติดของกำลังพลในชุมชนบ้านพักของกองทัพบก

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (descriptive research) ประชากร คือ ผู้ที่อาศัยในชุมชนบ้านพักทหารแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร ซึ่งมีจำนวนบ้านพักทั้งหมด 328 ห้อง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษาในครั้งนี้ ได้แก่ ผู้ที่อาศัยในชุมชนบ้านพักทหารดังกล่าว กำหนดขนาดตัวอย่างจากสูตรของ

178-186 AW-□□□

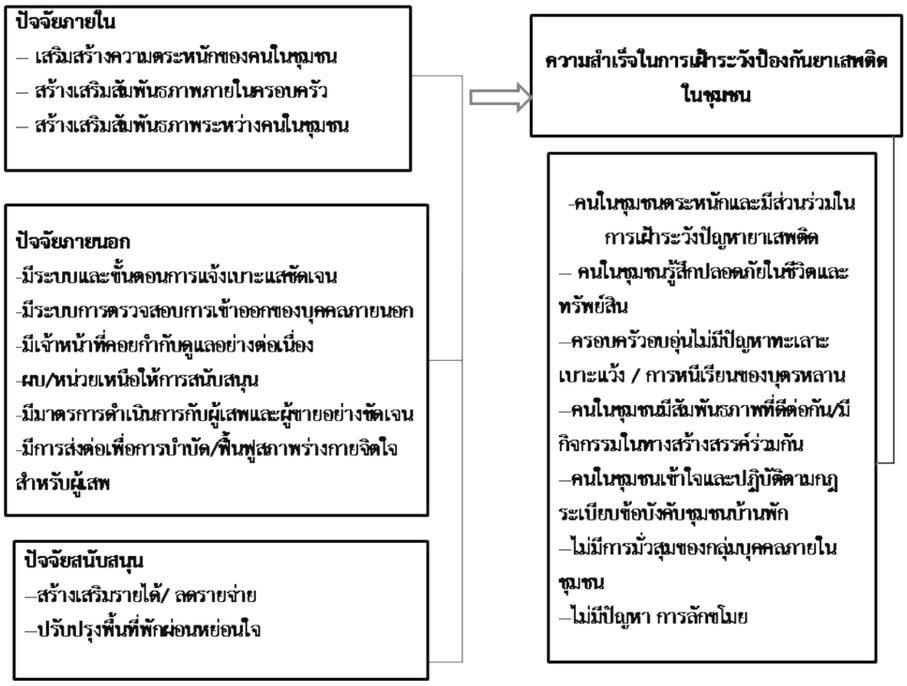

Taro Yamane โดยใช้ค่าความคลาดเคลื่อน 0.05 ได้จำนวน 180 คนจากนั้นทำการเลือกกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่ายโดย การจับฉลากเลขที่บ้านพักแบบไม่คืนที่จนได้ครบตามจำนวนที่กำหนด ในแต่ละบ้านพักที่สุ่มได้จะเลือกกลุ่มตัวอย่างบ้านพัก 1 คน โดยระบุให้ เป็นหัวหน้าครอบครัว เป็นลำดับแรก หากหัวหน้าครอบครัวไม่อยู่บ้านในช่วงเวลาที่เก็บแบบสอบถามอาจเป็นผู้พักอาศัยที่อายุไม่ต่ำกว่า 18 ปี

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

เครื่องมือในการวิจัย สร้างจากการทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และแบบจำลอง PRECEDE-PROCEED[8] แบ่งเป็น 3 ส่วน คือส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหายาเสพติด ได้แก่ปัจจัยภายในปัจจัยภายนอก ปัจจัยสนับสนุนจำนวนทั้งสิ้น 20 ข้อและส่วนที่ 3 แบบสอบถามความสำเร็จในการเฝ้าระวังป้องกันยาเสพติดจำนวน 15 ข้อ เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ โดยมีเกณฑ์ดังนี้ 5 = มากที่สุด 4 = มาก 3 = ปานกลาง 2 = น้อย และ 1 = น้อยที่สุด ตามลำดับ ส่วนเกณฑ์ในการแปลผลคะแนนของมาตรประมาณค่า มี 5 ระดับ ได้แก่ 4.50 – 5.00 = มากที่สุด 3.50 – 4.49 = มาก 2.50 – 3.49 = ปานกลาง 1.50 – 2.49 = น้อย 1.00 – 1.49 = น้อยที่สุด

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ โดยผู้วิจัยนำแบบสอบถาม ไปตรวจสอบความตรงของเนื้อหา จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน จากนั้นนำมาปรับปรุงข้อความตามที่ผู้เชี่ยวชาญเสนอ และนำมาปรับปรุงแก้ไขก่อนไปทดลองใช้นำเครื่องมือไปทดลองใช้กับผู้อาศัยในชุมชนบ้านพัก จำนวน 30 คน ที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง แล้วนำมาคำนวณหาค่าความเชื่อมั่นโดยวิธีของครอนบราค (Cronbach’s Alpha Coefficient) พบว่า แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหายาเสพติด มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบราคเท่ากับ 0.86 ส่วนแบบสอบถามความสำเร็จในการเฝ้าระวังป้องกันยาเสพติดเท่ากับ 0.89

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยทำหนังสือขออนุญาตเก็บข้อมูล เมื่อได้รับอนุมัติให้สามารถเข้าเก็บข้อมูลได้จึงได้ทำการชี้แจงวัตถุประสงค์การวิจัยอย่างละเอียดและขออนุญาตผู้เข้าร่วมโครงการวิจัยหากยินยอมเข้าร่วมโครงการวิจัยให้ลงชื่อในเอกสารแสดงความยินยอมเข้าร่วมโครงการวิจัย ทำการแจกแบบสอบถามแก่กลุ่มตัวอย่างโดยผู้ช่วยวิจัย ทั้งนี้ผู้ช่วยวิจัยแนะนำตนเองชี้แจงวัตถุประสงค์การตอบแบบสอบถามและขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 150 คน จากนั้นตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูลและนำข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์

178-186 AW-□□□

จริยธรรมการวิจัยและการพิทักษ์สิทธิ์กลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยชี้แจงวัตถุประสงค์การวิจัยอย่างละเอียดและขออนุญาตผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย โดยผู้วิจัยส่งจดหมายเชิญชวนและคำชี้แจงการร่วมโครงการวิจัย การแสดงความยินยอมเข้าร่วมโครงการวิจัยเป็นไปตามความสมัครใจ การนำเสนอผลการวิจัยจะเสนอในภาพรวมและไม่เปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ข้อมูลส่วนงานวิจัยนี้ได้รับการรับรองการพิจารณาทางจริยธรรมจากคณะกรรมการพิจารณาโครงการวิจัย กรมแพทย์ทหารบก หมายเลข NOO1q/59

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์สถิติเชิงบรรยายด้วยคะแนนค่าเฉลี่ย (mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

2. การวิเคราะห์ปัจจัยทำนายใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุ (Multiple Regression Analysis) โดยใช้วิธีคัดเลือกตัวแปรอิสระแบบเป็นขั้นตอน (stepwise regression)

ผลการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ส่งแบบสอบถามกลับคืนมีจำนวน 150 คน คิดเป็นร้อยละ 83.33 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 118 คน คิดเป็นร้อยละ 78.7 อายุระหว่าง 50 - 59 ปี จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 55.4 ระยะเวลาที่พักอาศัยอยู่ในช่วง 1-10 ปี จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 42.0

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนปัจจัยภายในของการเฝ้าระวังป้องกันยาเสพติดในชุมชนบ้านพัก

ปัจจัยภายใน	$\bar{X}$	SD	การแปลผล
1. ครอบครัวที่อบอุ่นจะเป็นเกราะป้องกันปัญหายาเสพติด	4.82	0.45	มากที่สุด
2. มีการทำกิจกรรมร่วมกันของสมาชิกในครอบครัวจะช่วยป้องกันปัญหายาเสพติด	4.46	0.63	มาก
3. ท่านมีความห่วงใยเกี่ยวกับปัญหายาเสพติดในชุมชนบ้านพัก	4.42	0.65	มาก
4. สัมพันธภาพที่ดีของคนในชุมชนจะช่วยเพิ่มการเฝ้าระวังปัญหายาเสพติด	4.32	0.62	มาก
5. หากคนในชุมชนตระหนักถึงพิษภัยของสารเสพติดจะช่วยเฝ้าระวังป้องกันปัญหายาเสพติดในชุมชน	4.13	0.81	มาก
6. หากทุกคนในชุมชนมีส่วนร่วมในการสอดส่องดูแลจะช่วยป้องกันปัญหายาเสพติดในชุมชน	4.07	0.86	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า ปัจจัยภายในของการเฝ้าระวังป้องกันยาเสพติดในชุมชนบ้านพักที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือครอบครัวที่อบอุ่นจะเป็นเกราะป้องกันปัญหายาเสพติด ($\bar{X}$ = 4.82, S.D. = 0.45) สำหรับค่าคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ หากทุกคนในชุมชนมีส่วนร่วมในการสอดส่องดูแลจะช่วยป้องกันปัญหายาเสพติดในชุมชน ($\bar{X}$ = 4.07, S.D. = 0.86)

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนปัจจัยภายนอกของการเฝ้าระวังป้องกันยาเสพติดในชุมชนบ้านพัก

ปัจจัยภายนอก	$\bar{X}$	SD	การแปลผล
1. ชุมชนบ้านพักมีการลงโทษอย่างเฉียบขาดต่อผู้ที่เสพสารเสพติด	3.77	1.05	มาก
2. ชุมชนบ้านพักมีเจ้าหน้าที่ติดตามกำกับดูแลปัญหายาเสพติด	3.58	0.93	มาก
3. ชุมชนบ้านพักมีระบบตรวจสอบการเข้าออกของบุคคลภายนอก	3.57	0.85	มาก
4. ชุมชนบ้านพักมีระบบเฝ้าระวังปัญหายาเสพติดที่ดี	3.53	0.77	มาก
5. ผู้นำชุมชนมีการรณรงค์ต่อต้านปัญหายาเสพติด	3.50	0.92	มาก
6. ชุมชนบ้านพักของท่านมีระบบการส่งต่อเพื่อการบำบัด/ฟื้นฟูสภาพร่างกายและจิตใจที่ชัดเจนสำหรับผู้เสพ	3.40	0.96	ปานกลาง
7. ชุมชนบ้านพักมีขั้นตอนการแจ้งเบาะแสที่ชัดเจน	3.30	0.87	ปานกลาง
8. ชุมชนบ้านพักมีการฝึกให้รู้จักการป้องกันตนเองจากสารเสพติด	3.27	0.78	ปานกลาง

178-186 AW-□□□

จากตารางที่ 2 พบว่าปัจจัยภายนอกของการเฝ้าระวังป้องกันยาเสพติดในชุมชนบ้านพักที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ชุมชนบ้านพักมีการลงโทษอย่างเฉียบขาดต่อผู้ที่เสพสารเสพติด ($\bar{X}$ = 3.77, S.D. = 1.05) สำหรับค่าคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ชุมชนบ้านพักของท่านมีการฝึกให้รู้จักการป้องกันตนเองจากสารเสพติด ($\bar{X}$ = 3.27, S.D. = 0.78)

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนปัจจัยสนับสนุนของการเฝ้าระวังป้องกันยาเสพติดในชุมชนบ้านพัก

ปัจจัยภายสนับสนุน	$\bar{X}$	SD	การแปลผล
1. ในชุมชนมีแหล่งพักผ่อนหย่อนใจ/ลานกีฬา	3.99	0.79	มาก
2. การส่งเสริมให้คนในชุมชนมีอาชีพเสริมจะช่วยป้องกันปัญหายาเสพติด	3.54	0.80	มาก
3. ชุมชนจัดกิจกรรมให้ความรู้ในการประกอบอาชีพเสริม	3.51	0.84	มาก
4. ชุมชนบ้านพักมีการจัดกิจกรรมสินค้าราคาประหยัด	3.51	0.98	มาก

จากตารางที่ 3 พบว่าปัจจัยสนับสนุนของการเฝ้าระวังป้องกันยาเสพติดในชุมชนบ้านพักที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ในชุมชนมีแหล่งพักผ่อนหย่อนใจ/ลานกีฬา ($\bar{X}$ = 3.99, S.D. = 0.79) สำหรับค่าคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ชุมชนจัดกิจกรรมให้ความรู้ในการประกอบอาชีพเสริมและชุมชนบ้านพักมีการจัดกิจกรรมสินค้าราคาประหยัด ($\bar{X}$ = 3.51, S.D. = 0.98)

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความสำเร็จในการเฝ้าระวังป้องกันยาเสพติดในชุมชนบ้านพัก

ความสำเร็จในการเฝ้าระวังป้องกัน	$\bar{X}$	SD	การแปลผล
1. ทุกคนในชุมชนบ้านพักมีส่วนร่วมในการสอดส่องดูแลเฝ้าระวังป้องกันปัญหายาเสพติดในชุมชน	4.17	0.78	มาก
2. คนในชุมชนตระหนักถึงพิษภัยของของยาเสพติด	3.96	0.93	มาก
3. คนในชุมชนมีสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน	3.94	0.75	มาก
4. คนในชุมชนส่วนใหญ่มีครอบครัวที่อบอุ่นไม่มีการทะเลาะเบาะแว้ง	3.88	0.76	มาก
5. คนชุมชนบ้านพักปฏิบัติตามกฎระเบียบของบ้านพักอย่างเคร่งครัด	3.82	0.89	มาก
6. บุคคลภายนอกไม่สามารถเข้าออกชุมชนบ้านพักได้โดยไม่ผ่านการตรวจสอบ	3.77	0.88	มาก
7. คนในชุมชนทราบวิธีปฏิบัติในการแจ้งเบาะแสเมื่อพบมีผู้เสพ/ขาย	3.65	0.89	มาก
8. ชุมชนของท่านน่าอยู่ ไม่มีปัญหาลักขโมย	3.60	0.86	มาก
9. สถานที่ล้อมรอบที่พักอาศัยในชุมชนของท่านไม่มีมุมอับซึ่งเป็นแหล่งซ่องสุมเสพสารเสพติด	3.53	0.86	มาก
10. ในชุมชนบ้านพักของท่านไม่มีการตั้งวงมั่วสุมดื่มสุรา/เสพสารเสพติด	3.50	0.89	มาก

จากตารางที่ 4 พบว่า ความสำเร็จในการเฝ้าระวังป้องกันยาเสพติดในชุมชนบ้านพักที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ทุกคนในชุมชนบ้านพักมีส่วนร่วมในการสอดส่องดูแลเฝ้าระวังป้องกันปัญหายาเสพติดในชุมชน ($\bar{X}$ = 4.17, S.D. = 0.78) สำหรับค่าคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ในชุมชนบ้านพักของท่านไม่มีการตั้งวงมั่วสุมดื่มสุรา/เสพสารเสพติด ($\bar{X}$ = 3.50, S.D. = 0.89)

ตารางที่ 5 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทำนายกับความสำเร็จในการเฝ้าระวังป้องกันยาเสพติดในชุมชนบ้านพัก

	ปัจจัยภายใน	ปัจจัยภายนอก	ปัจจัยสนับสนุน
ปัจจัยภายนอก	.072		
ปัจจัยสนับสนุน	.133	.659**	
ความสำเร็จในการเฝ้าระวังป้องกัน	.238**	.692**	.507**

** p< .01

178-186 AW-□□□

จากตารางที่ 5 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทำนาย ได้แก่ ปัจจัยภายใน ปัจจัยภายนอก และปัจจัยสนับสนุน กับ ความสำเร็จในการเฝ้าระวังป้องกันยาเสพติดในชุมชนบ้านพักมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 6 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

ตัวพยากรณ์	b	Std. Error	Beta	t	p
ปัจจัยภายนอก	.732	.062	.678	11.760	.000
ปัจจัยภายใน	.430	.131	.189	3.282	.001
R^2 ที่ปรับแล้ว = .507 ค่าคงที่ = 6.00					

จากตารางที่ 6 พบว่า ตัวแปรปัจจัยภายนอก และปัจจัยภายในมีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการเฝ้าระวังป้องกันยาเสพติดในชุมชนบ้านพัก และใช้พยากรณ์ความสำเร็จในการเฝ้าระวังป้องกันยาเสพติดในชุมชนบ้านพักได้ โดยมีประสิทธิภาพของการพยากรณ์ ร้อยละ 50.7 (Adjusted R^2 = .507, F = 10.772, p<.01)

อภิปรายผลการวิจัย การอภิปรายผลการวิจัยในประเด็นที่สำคัญมีดังนี้

1. ปัจจัยภายใน ปัจจัยภายนอก และปัจจัยสนับสนุนต่อปัญหายาเสพติด

จากผลการวิจัย พบว่า ค่าเฉลี่ยของปัจจัยภายในที่มีค่าสูงสุด ได้แก่ ครอบครัวที่อบอุ่นจะเป็นเกราะป้องกันปัญหายาเสพติดและการทำกิจกรรมร่วมกันของสมาชิกในครอบครัวจะช่วยป้องกันปัญหายาเสพติด ซึ่งแสดงให้เห็นว่าครอบครัวเป็นส่วนสำคัญในการป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติด[9] ส่วนปัจจัยภายในที่พบว่ามีค่าคะแนนเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ หากทุกคนในชุมชนมีส่วนร่วมในการสอดส่องดูแลจะช่วยป้องกันปัญหายาเสพติด ซึ่งเหตุที่มีคะแนนต่ำกว่าข้ออื่น ๆ อาจเนื่องมาจากชุมชนบ้านพักกำลังพลที่ทำการเก็บข้อมูลเป็นชุมชนเมือง ซึ่งผู้พักอาศัยส่วนใหญ่ต่างคนต่างอยู่ ไม่ค่อยพบปะสังสรรค์หรือมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนบ้าน นอกจากนี้ปัญหายาเสพติดยังเป็นประเด็นที่อ่อนไหว (sensitive) หากมีการแจ้งเบาะแสอาจทำให้เกิดความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินได้[3]

ในด้านปัจจัยภายนอกที่พบว่าได้คะแนนสูงสุดคือ ชุมชนบ้านพักมีการลงโทษอย่างเฉียบขาดต่อผู้ที่เสพสารเสพติด บ้านพักมีเจ้าหน้าที่ติดตามกำกับดูแลเกี่ยวกับปัญหายาเสพติดอย่างต่อเนื่อง และ ชุมชนบ้านพักมีระบบตรวจสอบการเข้าออกของบุคคลภายนอก ซึ่งเป็นการใช้กฎระเบียบและกลไกทางสังคมตามมาตรการและนโยบายการป้องกันยาเสพติดในชุมชนทหารของกองทัพบก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด กระทรวงยุติธรรม[10] ที่พบว่าการใช้มาตรการสังคมมีศักยภาพในการดำเนินงานป้องกันแก้ไขยาเสพติดในชุมชน ส่วนค่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นต่ำสุด ได้แก่ ชุมชนบ้านพักของท่านมีการฝึกให้รู้จักการป้องกันตนเองจากสารเสพติด โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสะท้อนว่าประชาชนในชุมชนอาจมีความต้องการพัฒนาความรู้และทักษะการป้องกันยาเสพติดสำหรับตนเองหรือบุตรหลานที่เป็นกลุ่มเสี่ยงในชุมชน

ในด้านปัจจัยสนับสนุน การเฝ้าระวังป้องกันยาเสพติดในชุมชนบ้านพัก พบว่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นสูงสุด ได้แก่ ในชุมชนมีแหล่งพักผ่อนหย่อนใจ/ลานกีฬา ทั้งนี้เนื่องจากในบ้านพักชุมชนทหารมีการปรับปรุงสภาพแวดล้อมให้เป็นที่พักผ่อนหย่อนใจและออกกำลังกายซึ่งมีความสำคัญมากต่อคนในชุมชน เพราะเป็นการส่งเสริมให้สมาชิกในชุมชนและครอบครัวมีสถานที่ในการออกกำลังกายและทำกิจกรรมร่วมกัน[3] ส่วนคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นต่ำสุด ได้แก่ ชุมชนจัดกิจกรรมให้ความรู้ในการประกอบอาชีพเสริมและชุมชนบ้านพักมีการจัดกิจกรรมสินค้าราคาประหยัด ซึ่งอาจสะท้อนถึงความต้องการของประชาชนเกี่ยวกับการประกอบอาชีพเสริมเพราะจะช่วยให้ครอบครัวมีรายได้เพิ่มขึ้น ผ่อนคลายความเครียด ลดการทะเลาะเบาะแว้งในครอบครัวเนื่องจากปัญหาเศรษฐกิจ สร้างความอบอุ่นในครอบครัว ซึ่งเป็นเหมือนเกราะป้องกันไม่ให้บุตรหลานไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด[3]

2. ความสำเร็จของการเฝ้าระวังป้องกันยาเสพติด

ความสำเร็จในการเฝ้าระวังป้องกันยาเสพติดในชุมชนบ้านพัก พบว่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นสูงสุด ได้แก่ การมีส่วนร่วมของผู้อาศัยในการสอดส่องดูแลเฝ้าระวังป้องกันปัญหายาเสพติดในชุมชน เพราะหากทุกคนในชุมชนตระหนัก

178-186 AW-□□□

และร่วมมือกันแก้ไขปัญหายาเสพติดโดยการสอดส่องดูแลพฤติกรรมเกี่ยวกับยาเสพติดของกลุ่มเสี่ยง บุคคลต้องสงสัยหรือการมั่วสุมในพื้นที่เสี่ยง การเฝ้าระวังอย่างต่อเนื่องและให้ความร่วมมือในการรายงานให้ผู้เกี่ยวข้องทราบ จะสามารถช่วยในการสกัดกั้นและแก้ไขปัญหายาเสพติดในชุมชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ[10]

สำหรับค่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นต่ำสุด ได้แก่ ในชุมชนบ้านพักของท่านไม่มีการตั้งวงมั่วสุมดื่มสุรา/เสพสารเสพติด โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็น เท่ากับ 3.50 ทั้งนี้เนื่องจากประชาชนในชุมชนทหารมักมีพฤติกรรมการสูบบุหรี่[12] และดื่มสุรา ซึ่งอาจส่งผลให้เยาวชนและกลุ่มเสี่ยงมีแนวโน้มที่จะเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับพฤติกรรมสูบบุหรี่ดื่มสุรา และที่นำไปสู่การเสพสารเสพติด

3. ปัจจัยทำนายความสำเร็จของการเฝ้าระวังป้องกันยาเสพติด

จากผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยภายใน ปัจจัยภายนอกและปัจจัยสนับสนุน กับ ความสำเร็จในการเฝ้าระวังป้องกันยาเสพติดในชุมชนบ้านพักพบว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของกิตติศักดิ์ จังพานิช[9] ที่พบว่าปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านสังคม และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมส่งผลต่อความเสี่ยงในการติดยาเสพติด และงานวิจัยของสมบัติ เลียมทอง[7] ที่พบว่าปัจจัยการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติดการฝึกอบรมด้านยาเสพติด นโยบายปราบปรามยาเสพติด ความคิดเห็นเกี่ยวกับยาเสพติดความตระหนักต่อปัญหายาเสพติด ความศรัทธาต่อผู้นำชุมชน มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

นอกจากนี้ ผลการวิจัยพบว่า ตัวแปรปัจจัยภายนอกเป็นตัวแปรทำนายที่มีอิทธิพลสูงสุดต่อความสำเร็จในการเฝ้าระวังปัญหายาเสพติดในชุมชนบ้านพัก แสดงให้เห็นว่าปัญหายาเสพติดในชุมชนบ้านพักทหารตามการรับรู้ของประชาชนในชุมชนมาจากการมีบุคคลอื่นนำเข้ามาจากนอกพื้นที่ ดังนั้นการมีมาตรการทางสังคม[10] เช่น ระบบการตรวจสอบการเข้าออกของบุคคลภายนอก ระบบการเฝ้าระวังปัญหายาเสพติด ขั้นตอนการแจ้งเบาะแสที่ชัดเจน การลงโทษอย่างเฉียบขาด และการมีเจ้าหน้าที่กำกับดูแลปัญหายาเสพติดอย่างต่อเนื่อง จึงน่าจะเป็นมาตรการสำคัญที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการเฝ้าระวังยาเสพติด ส่วนปัจจัยภายในซึ่งเป็นตัวแปรที่มีอำนาจในการทำนายรองลงมา ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการมีครอบครัวที่อบอุ่น การทำกิจกรรมร่วมกันของครอบครัว ความตระหนักถึงพิษภัยยาเสพติด สัมพันธภาพในครอบครัวที่ดี[11] และการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนต่อการสอดส่องดูแลและแก้ไขปัญหายาเสพติดในชุมชน ตลอดจนการเพิ่มทักษะในการป้องกันตนเองจากยาเสพติด จะเป็นเสมือนเกราะป้องกันไม่ให้กับสมาชิกของครอบครัวและชุมชนได้รับภัยจากยาเสพติดที่เข้ามาในชุมชน[13] ซึ่งสามารถอธิบายได้สอดคล้องกับการวิเคราะห์สาเหตุของ Precede-Proceed model[8] ปัจจัยภายใน (predisposing factors) ซึ่งได้แก่สัมพันธภาพภายในครอบครัว ความรักความอบอุ่นภายในครอบครัว ปัจจัยภายนอก (Reinforcing factors) ได้แก่ ระบบการตรวจสอบต่าง ๆ การวางมาตรการป้องกันเฝ้าระวัง ตรวจสอบ มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อความสำเร็จในการเฝ้าระวังปัญหายาเสพติดในชุมชน

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. การสร้างรูปแบบการเฝ้าระวังป้องกันยาเสพติดในบ้านพักกำลังพลกองทัพบกที่ผู้ที่อาศัยในชุมชนมีส่วนร่วมทั้งในการมีส่วนร่วมคิดวางแผนและมาตรการเฝ้าระวังป้องกัน การมีส่วนร่วมตัดสินใจการมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน และการมีส่วนร่วมติดตามประเมินผล

2. ตั้งหน่วยอาสาสมัครสำหรับติดตามกลุ่มเป้าหมายผู้ที่เสพยาเสพติดและแจ้งเบาะแสเกี่ยวกับยาเสพติดตลอดจนการกำกับดูแลการปฏิบัติตามมาตรการเฝ้าระวังป้องกันยาเสพติดอย่างต่อเนื่องเพื่อสกัดกั้นยาเสพติดไม่ให้เข้า สู่ชุมชน

3. การจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาความสัมพันธ์ของคนในชุมชน และการเสริมทักษะการเฝ้าระวังปัญหายาเสพติดที่มีความสอดคล้องกับวิถีชีวิตเพื่อนำไปสู่การร่วมกันดูแลสอดส่องปัญหายาเสพติดอย่างยั่งยืน

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. การศึกษาประสิทธิผลการใช้รูปแบบการเฝ้าระวังป้องกันยาเสพติดแบบมีส่วนร่วมในบ้านพักกำลังพลกองทัพบก

2. งานวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (PAR) เพื่อพัฒนารูปแบบการเฝ้าระวังป้องกันยาเสพติดในบ้านพัก

3. การศึกษาอิทธิพลของปัจจัยสนับสนุนที่มีอิทธิพลโดยอ้อมต่อความสำเร็จในการเฝ้าระวังป้องกันปัญหายาเสพติดโดยใช้การวิเคราะห์ path analysis

178-186 AW-□□□

References

1. Narcotics Surveillance Information Division, Narcotics Control Strategy Bureau, Office of the Narcotics Control Board. Narcotics Prevention and Control Plan 2558-2560 BE. Bangkok: Office of the Narcotics Control Board; 2014. (in Thai)
2. Srinakharinwirot University. Evaluation Report of the Implementation of the Narcotics Control Project Regarding to the Kingdom's Unity for Victory over Drugs Strategy 2556 BE. Bangkok: Srinakharinwirot University; 2013. (in Thai)
3. Onsri P & Julawong O. The development of a model of monitoring and preventing addictive substance use in the Army community [Research report]. Bangkok: The Royal Thai Army Nursing College; 2014. (in Thai)
4. Kantathanawat T. A Process to Successful Drug Prevention of Community in Central Thailand [Dissertation]. Bangkok: Srinakharinwirot University; 2013. (in Thai)
5. Puttichat W, Piromjitpong S, &Metkarunjit M. The Development of the model for defending and solving the drug problem in Thai-Laos border villages. Sisaket Rajabhat University Journal, 2015; 9 (3) : 1-10. (in Thai)
6. Pilun K. Partcipatory development of the people in protection for drug problems model: A case study Honghee Village, Yangtarad sub-district, Yangtarad district, Kalasin province. Mahasarakam University Journal, 2014; 10 (special edition, The 10th Mahasarakham University Research Conference) : 211-220. (in Thai)
7. Liamthong S. The participation of people in preventing and solving drug problems in Kosamphisai Nakorn district, Kamphaengphet province. Cultural Approach, 2011; 12 (22): 46-53. (in Thai)
8. Green L & Kreuter M. Health program planning: An educational and ecological approach. 4th edition. New York, NY: McGrawhill; 2005.
9. Jungphanish K. The study factor of protecting the person who have risk for use drug: Case study in Rachaburi province. Sripatum Chonburi Journal, 2016;12 (4): 37-41. (in Thai)
10. Narcotics Academic Information Division. HRD Institute on Narcotics Control. The Participation of Communities and Local Government in Sustainable Preventing and Solving Drug Problems [Research Report]. Bangkok: Office of the Narcotics Control Board; 2006. (in Thai)
11. Jewpattanakul Y, Reunthongdee U. Youth's Expectation for Family Smoking Preventions. Journal of The Royal Thai Army Nurses, 2016; 17 (2): 51-58. (in Thai)
12. Chaleoykitti S, Promdedt S. Predictive Factors of Smoking Behavior Among The Conscrips of The Medical Company, Phramongkutlkao Hospital. Journal of The Royal Thai Army Nurses, 2013; 14 (3): 77-86. (in Thai)
13. Chaloeykitti S, Hongtong S, Thampian K, Chaijumrearn K, Sroisang K, & et al. The study of the promotion of the behavioral preventing amphetamine use in the Thai army concsripts of the medical company, Phramongkutklao hospital. Journal of The Royal Thai Army Nurses, 2002; 3 (2): 79-32. (in Thai)

178-186 AW-□□□